

O dětskosti a souvisejících záležitostech

Dne 29. července 1995

Po několik posledních dnů jsem vedl rozsáhlou diskusi s Pánem Ježíšem Kristem a všemi příslušníky své pravé duchovní rodiny o pravém významu pojetí „kojenectví“, „dětství“, „dospívání“ a „dospělosti“. Bylo mi řečeno, že ohledně těchto pojetí existuje mnoho nepochopení - dokonce i mezi některými členy spojenými s Novým zjevením. A nejenom to, ale někteří z nich zacházejí tak daleko, že se snaží napodobovat Margaretino rozpoložení a chovají se jako malé děti - snažíce se i hovořit dětským hlasem. Toto je ovšem zcela směšné.

V případech takového napodobování si úspěšně blokují přístup ke svému pravému já a ke své pravé přirozenosti a otevírají do široka dveře negativnímu stavu, aby zamořil jejich život a ovlivňoval ho ve všech jeho aspektech. Děje se tu to, že lidé jako tito se stávají zcela uzavřenými před svou pravou přirozeností a před svou schopností nalézt, kým vskutku jsou, proč jsou zde a co je jejich pověřením od Pána Ježíše Krista na této planetě. Tím, že takto činí, slouží věci negativního stavu namísto Pána Ježíše Krista.

V lidském životě, v jeho zdeformované a deformující kondici, tato pojetí znamenají něco zcela odlišného než v pozitivním stavu Stvoření Pána Ježíše Krista. V lidském životě znamená „dětskost“ úplnou nevědomost, bezmocnost a absolutní závislost na tom, kdo poskytuje péči z venčí. „Dětství“ v lidském životě znamená úplnou sebestřednost, omezení na své vlastní já a závislost na rodičovském vedení a získávání jakýchkoli poznatků deformovaně z venčí.

„Dospívání“ v lidském životě označuje ustavování se v zevnějšnostech a přizpůsobování se zevním požadavkům tlaku jemu rovných a rebelování proti autoritě „dospělých“ a podobné paradoxy, které dostávají teenagery do stavu zmatku a nejistoty o čemkoli. Jedinou jistotu, kterou mají, je to, že nic není jisté či jasné a že jediný smysl čehokoli lze nalézt v jejich příslušnosti k tomu, co jim diktují jejich skupina jim rovných.

„Dospělost“ v lidském životě, je definována biologickými, fyziologickými a fyzickými znaky a ustavením různých zvyků, obyčejů a tradic, které se stávají panující silou a způsobem jejich individuálního života. V opravdové realitě nejsou lidští tvorové nikdy schopni dosáhnout stavu dospělosti. Ve své esenci a substanci jsou velmi nezralí a rozporuplní ve většině aspektů jejich života (kapitoly 11 a 12 v Novém zjevení velmi dobře popisují, co to je lidský život).

Na straně druhé pojetí „dětskosti“ v pozitivním stavu označuje čistotu stavu a rozpoložení úplné znalosti toho, co správné a náležité bez potřeby o tom přemýšlet jakýmkoli způsobem funkci mysli a bez potřeby zvažovat, zdali to tak je či není, a bez kladení otázek, proč je něco takové, jaké je. Všechny události a informace se prostě vnímají dle čistoty vlastního intuitivního rozlišování bez potřeby spekulování či uvažování o čemkoli. „Dětskost“ je stavem znalosti a vnímání všeho o esenci a substanci všeho relativního k absolutní všeznalosti a vševnímavosti Pána Ježíše Krista. Taktéž znamená stav čisté nevinnosti, skromnosti, pokory a oddanosti a nepodmíněné lásky, moudrosti, laskavosti, ušlechtilosti, něžnosti, porozumění, vděčnosti, vděku, milosrdenství, odpuštění, soucitu a vcítění se. Taktéž ale

znamená čistotu pozitivního stavu, který nelze zkazit, zamořit a zašpinit něčím přicházejícím z negativního stavu.

„Dětství“ v pozitivním stavu znamená proces stavu dětskosti, který uplatňuje čistotu svého stavu na všechny duševní procesy za účelem sdílení a opětování toho, co má a čím je ve svém čistém stavu naznačeném výše.

„Dospívání“ ve svém pozitivním spousoznačení znamená čistotu rozumových procesů a logiky za účelem promítnutí stavu dětskosti a dětství z nitra do zevnějšku a jeho zakotvení v zevnějšku ze zpětnou smyčkou k dětství a dětskosti. Taktéž označuje prosazování vlastního jedinečného já čili „já jsem“ za účelem ustanovení vhodného rozpoložení a založení toho, na čem lze ustanovit smysluplný, naplňující, láskyplný, moudrý a produktivní vztah.

„Dospělost“ pak v pozitivním stavu znamená úplnou integraci všeho, co reprezentuje dětskost, dětství a dospívání za účelem aktualizace, realizace a manifestace všeho, co je obsaženo v čistotě stavu dětskosti, v procesu dětství a v „já jsem“ dospívání. To je stav nejzazší zralosti. Takže v tomto smyslu v pozitivním stavu není žádné oddělení těchto stavů, procesů, rozpoložení a projevů, ale dětskost, dětství, dospívání a dospělost nastávají současně a souběžně ve všech svých aspektech v téměř jedinci.

V určitém smyslu v jejich pozitivní konotaci, jak je tomu v pozitivním stavu Stvoření Pána Ježíše Krista, můžete dětskost klást naroveň Duchovní mysli, dětství vnitřní mysli, dospívání zevní mysli a dospělost pozitivní sentimentální mysli, která je plně v souladu s Absolutně pozitivní sentimentální myslí Pána Ježíše Krista.

Negativní spousoznačení těchto pojmů ovšem podobně souvztaží z rozličnými úrovněmi pseudomysli a jejich zcela nevědomou, falešnou, zdeformovanou a vzhůru nohama obrácenou pozicí.

Důvod, proč se v Novém zjevení a jeho doplněních říká, že se potřebujeme stát malými dětmi, je ten, že se potřebujeme navrátit ke své pravé přirozenosti. Aby se toto učinilo, potřebujeme projít procesem znovunarození, což vyžaduje, abychom zažili, co znamená opravdové dětství ve svém pozitivním spousoznačení, aby se získal integrovaný stav a proces zralosti, kterým je opravdová dospělost.

Být jako malé děti ale také znamená úplné bezpodmínečné spolehnutí se, důvěru, víru a jistotu v Božskou prozřetelnost Pána Ježíše Krista. Znamená to taktéž být vedeni Pánem Ježíšem Kristem, a ne sebou samými, a činit vše v našem životě z Pána Ježíše Krista, dle Něj/Ni, skrze Něho/Ní, Ním/Ní a s Ním/Mi připisující veškerou lásku, moudrost, dobro, pravdu, pozitivní konání a víru jejich znamenitému zdroji - Pánu Ježíši Kristu.

Znamená to též zahrnout vše a neponechat nic mimo v procesu sebezkoumání a sebevnímání, abychom přijali, kým jsme, čím jsme, bez bažení, chtění a toužení být jako někdo jiný či toužení mít a vlastnit to, co mají či vlastní jiní lidé, nebo bez snahy napodobovat jejich rozpoložení a životní styl či cokoli, co prožívají a čím procházejí ve svém osobním a individuálním životě.

Toto je v zásadě stručný obsah diskuse, kterou jsme až do dnes měli. Sděluji vám stručný obsah této konverzace, abyste o něm uvažovali.

Petr